

اثاثیر قارچ میکوریزا و کود فسفر بر غلظت رنگیزه‌های فتوستیزی و عناصر غذایی لوبیا *(Phaseolus vulgaris L.)* در شرایط تنش شوری

^۱ بهاره پارسا مطلق، ^۲ سهراب محمودی، ^۳ محمد حسن سیاری زهان و مهدی نقیزاده

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۰۷/۲۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۱/۱۷

چکیدہ

همزیستی قار میکوریزا با ریشه گیاهان از طریق بهبود جذب عناصر غذایی می‌تواند باعث واکنش مثبت گیاهان به ویژه در شرایط تنش شوری شود. به منظور بررسی تأثیر قارچ میکوریزا و کود فسفر بر میزان غلظت رنگیزه‌های فتوستتری و عناصر غذایی لوپیا (*Phaseolus vulgaris* L.) در شرایط آبیاری با آب شور، آزمایشی گلستانی در سال ۱۳۸۸ به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه شهریبد با هنرمند کرمان انجام شد. فاکتورهای آزمایش شامل شوری آب آبیاری با چهار سطح (۵۰۰، ۴۰۰، ۲۰۰ و ۰ میکروزیمینس بر سانتی متر)، کود سوپر فسفات تریپل در سه سطح (صفر، ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم در کیلوگرم خاک) و قارچ میکوریزا در سه سطح (قارچ‌های گونه *Glomus intradices mosseae* و *G. intraradices* و شاهد بدون قارچ) بود. نتایج نشان داد که همراه با افزایش شوری، غلظت کلروفیل‌های a و b، کلروفیل کل، کاروتونوئیدها، پتانسیم، کلسیم و فسفر برگ در مرحله گله‌ی کاهش یافت، اما در مقابل غلظت سدیم و نسبت Na/K افزایش پیدا کرد. در بین صفات موردن بررسی، قارچ‌های میکوریزا بر غلظت کلسیم برگ و کلروفیل a تأثیر معنی داری نداشتند. اثر مقابله کود فسفر و شوری نیز بر غلظت کلروفیل b، غلظت سدیم و فسفر برگ معنی دار بود. در بین دو گونه قارچ مورد استفاده، گونه *G. intraradices* عملکرد بهتری در افزایش غلظت کلروفیل و بهبود تندیهای گیاه لوپیا در شرایط تنش شوری داشت. در نتیجه می‌توان چنین بیان داشت که در شدت‌های پایین تنش شوری، مصرف کود فسفر به همراه قارچ‌های میکوریزا در لوپیا می‌تواند از طریق افزایش جذب عناصر غذایی و غلظت رنگیزه‌های فتوستتری در کاهش اثرات منفی تنش شوری مؤثر باشد.

واژه‌های کلیدی: شوری آب، کلروفیل، کود زیستی

مقدمة

در بین تنش‌های محیطی، شوری مشکل حادی است، که در حدود دو میلیون کیلومتر مربع از زمین‌های قابل استفاده در کشاورزی را تحت تأثیر خود قرار داده است و از این رو عامل محدود کننده بزرگی در تولید گیاهان لگوم در سراسر دنیا به شمار می‌رود. از طرفی افزایش شور شدن زمین‌های کشاورزی به طور وسیعی مورد انتظار است، به طوریکه ۳۰ درصد اراضی در سال آینده و بالغ بر ۵۰ درصد آنها در سال ۲۰۵۰ به دلیل توسعه شوری از گردونه تولیدات کشاورزی خارج می‌شوند (Wang et al., 2003). گیاهان در محیط شور با دو عامل اصلی مواجه هستند، یکی املاح زیاد موجود در محلول خاک که پتانسیل اسمزی خاک را پایین می‌آورد و باعث

کاهش جذب و کمبود آب در گیاه می‌شود (Marschner, 1986) و دیگری زیادی یون‌های سدیم و کلر که موجب کاهش جذب یون‌های ضروری از جمله پتاسیم، کلسیم، آمونیوم و نیترات شده و نیز از فعالیت آنزیم‌ها کاسته و ساختار غشا را بر هم می‌زند (Greenvay & Munns, 1980; Lacan & Durand, 1996). این اثرات شامل کاهش فعالیت‌های متابولیکی گیاه از جمله فتوسنتز شده و از رشد گیاهان، در محیط‌های شور م، کاهد (Marschner, 1986).

در بسیاری از نظامهای کشاورزی، کمبود فسفر پس از نیتروژن به عنوان اساسی‌ترین عامل در تولید محصولات زراعی مطرح شده است (Mosali et al., 2006). Fletcher و همکاران (Fletcher et al., 2008) گزارش دادند که در بیش از ۳۰ درصد مناطق دنیا کمبود فسفر موجب محدودیت کشت محصولات می‌شود. در کنار مصرف نامتعادل کودهای فسفره، در خاک‌های مناطق خشک و نیمه خشک به علت بالا بودن pH و غلاظت زیاد یون کلسیم، عناصر غذایی مانند فسفر (که قابلیت جذب آنها وابسته به pH است) به صورت نامحلول

۱، ۲، ۳- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد اگروکولوژی و استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه بیرجند و مریمی دانشگاه شهید باهنر کرمان
نوبنده مسئول: smahmodi@yahoo.com

رویه کودهای فسفره دست یافت. با توجه به حساسیت گیاه لوپیا به تنش شوری، در این مطالعه اثرات میکوریزایی شدن لوپیا در میزان کاهش اثرات تنش شوری از طریق بررسی میزان غلظت عناصر غذایی و رنگیزه‌های فتوسنتزی این گیاه، مورد بررسی قرار گرفته است.

مواد و روش‌ها

این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی با سه تکرار در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه شهید باهنر کرمان انجام شد. فاکتورهای آزمایش شامل شوری آب آبیاری با چهار سطح (۵۰۰ [شاهد]، ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر)، کود سوپر فسفات تریپل در سه سطح (صفرا، ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک) و قارچ میکوریزا در سه سطح (قارچ‌های گونه *Glomus intradices* و *Glomus mosseae* و *Glomus intradices*) شاهد بدون قارچ) بود. خاک مورد استفاده در این آزمایش از عمق ۳۰ سانتی‌متری خاک مزرعه تهیه شده بود. بر اساس نتایج حاصل از تجزیه شیمیایی و فیزیکی خاک مقدار ۲/۲ EC دسی زیمنس بر متر، ۷/۸ pH و درصد نیتروژن و کربن آلی خاک به ترتیب ۰/۰۳ و ۰/۲۹ درصد بود. همچنین مقدار فسفر قابل دسترس، پتانسیم قابل دسترس، آهن، روی و منیزیوم خاک به ترتیب ۱۲، ۲۵۰، ۲/۲، ۴/۸ و ۳/۱ پی‌بی‌ام بود.

دمای محیط گلخانه ۱۵/۲۵ درجه سانتی‌گراد (روز/شب) با فتوپریود ۱۲ ساعت تنظیم شد. به منظور ضد غفعونی بذور و جلوگیری از الودگی‌های احتمالی قارچی، بذرهای لوپیا (رقم اختر) به مدت دو دقیقه در محلول هیپوکلریت سدیم یک درصد قرار گرفتند، سپس به ترتیب توسط آب معمولی و آب مقطر شستشو داده شدند. برای انجام این آزمایش از گلدان‌هایی با قطر دهانه ۲۶ سانتی‌متر و ارتفاع ۲۸ سانتی‌متر استفاده شد. برای ایجاد زهکش، در ته گلدان سوراخ‌هایی تعییه و سپس در کف گلدان تا ارتفاع دو سانتی‌متری شن دانه درشت شسته شده ریخته و بقیه حجم گلدان با خاک پر شد. در هر گلدان مقدار ۲/۵ کیلوگرم خاک با مشخصات ذکر شده به همراه سطوح کود فسفر ۲۰۰۰-۰ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک) به صورت محلول، مخلوط شد. برای اعمال تیمار قارچ‌های میکوریزا، قبل از کاشت، خاک رویی گلدان به اندازه سه تا چهار برابر عمق کاشت بذر کنار زده و مقدار ۵۰ گرم قارچ به خاک گلدان اضافه شد. آبیاری گلدان‌ها بر اساس ظرفیت زراعی هر روز با آب غیرشور به مدت ۲۰ روز انجام شد و برای اعمال تیمار شوری بعد از ۲۰ روز از تاریخ کاشت، آبیاری با تیمارهای آب شور و بر اساس ظرفیت زراعی صورت گرفت.

اندازه‌گیری میزان رنگیزه‌های فتوسنتزی (کلروفیل و کاروتینوئیدها) بر اساس روش لیچنثالر (Lichtenthaler, 1987) انجام گرفت. بر اساس این روش ۰/۲ گرم بافت تازه برگی (از

درآمده و از دسترس گیاه خارج می‌شود (Harmsen et al., 2001). بازده کودهای فسفاته در چنین مناطقی معمولاً پایین بوده و مقدار جذب شده آنها بوسیله گیاه در سال اول، فقط ۵ تا ۲۰ درصد می‌باشد، بنابراین، گیاه همواره با کمبود این عناصر مواجه است (Malakuti, 1996). در این راستا استفاده از فناوری‌های جدید در زمینه استفاده از کودهای زیستی بویژه بهمنظور مدیریت فسفر خاک اهمیت زیادی دارد. کاربرد خاکی فسفات به دلیل پایین بودن فسفر قابل جذب به تنهایی نمی‌تواند نیازهای بخش کشاورزی امروز را تأمین کند و باید با توجه به منابع جدید و استفاده از روش‌های مختلف به منظور افزایش کارایی و انحلال ترکیبات کم محلول فسفات توجه شود که معمولاً این روش‌ها شامل روش‌های فیزیکی، شیمیایی و زیستی می‌باشند (Chabot et al., 1996).

در چند دهه اخیر مصرف نهاده‌های شیمیایی در اراضی کشاورزی موجب معضلات زیست محیطی زیادی از جمله آلودگی منابع آب، افت کیفیت محصولات کشاورزی و کاهش میزان حاصلخیزی خاک‌ها گردیده است (Sharma, 2002). کشاورزی پایدار بر پایه مصرف کودهای زیستی با هدف حذف یا تقلیل چشمگیر در مصرف نهاده‌های شیمیایی، یک راه حل مطلوب جهت غلبه بر این مشکلات به شمار می‌آید. برای غلبه بر مشکل شوری خاک‌ها راهکار زیستی یکی از راهکارهای اساسی است که باید مورد توجه قرار گیرد (Katergi, 1994). در این بین می‌توان به قارچ‌های میکوریزا، اشاره کرد. قارچ‌های میکوریزا آرپسکولار¹ نقش مهمی در بهبود تغذیه و رشد گیاهان در شرایط شور دارند به نحوی که بعضی آنها را به عنوان اصلاح کنندگان زیستی² خاک‌های شور می‌نامند (Singh et al., 1997). قارچ‌های میکوریزا با داشتن شبکه هیفی گستره و افزایش سطح و سرعت جذب³ ریشه، کارایی گیاهان را در جذب آب و عناصر غذایی بویژه عناصر کم تحرک فسفر، روی، مس افزایش داده و موجب بهبود رشد آن‌ها می‌شوند (Marschner & Dell, 1994). با افزایش مصرف آب شور در کشاورزی، مصرف کود و بهبود تغذیه گیاهان در شرایط شور مورد توجه قابل ملاحظه‌ای قرار گرفته است (Omidbeigi, 2000). اطلاعات موجود نشان می‌دهد که تحمل به نمک در گیاهان زراعی با تغییر سطح حاصلخیزی خاک تغییر می‌نماید و گیاهان در سطح حاصلخیزی پایین با دریافت کود کافی در برای گیاهان در شرایط شور موجود توجه قابل ملاحظه‌ای قرار گرفته است (Feigin, 1985). با توجه به محدودیت شوری مقاومت نشان می‌دهند (Feigin, 1985)، انتظار می‌رود که بتوان با استفاده از قارچ مایکوریزا به یک نوآوری در خصوص افزایش جذب فسفر در خاک‌های شور و کاهش مصرف بی-

1- Arbuscular mycorrhizal fungi (AM)

2- Bio-ameliorators

3- Kinetic

نتایج و بحث

غلظت رنگیزه‌های فتوسنتزی

نتایج تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر شوری بر غلظت کلروفیل a (۰/۰۱)، اثر شوری، قارچ میکوریزا و اثر متقابل آنها بر غلظت کلروفیل b (۰/۰۱) اثر شوری (۰/۰۱) و قارچ میکوریزا (۰/۰۵) بر غلظت کلروفیل a+(b) (۰/۰۵) و اثر شوری، قارچ میکوریزا (۰/۰۱) و اثر متقابل آنها (۰/۰۵) بر غلظت کاروتینوئیدها بود که در مرحله گلدهی معنی دار بود، ولی کود فسفر و اثر متقابل آن با دیگر فاکتورهای آزمایش تأثیر معنی داری بر غلظت رنگیزه‌های فتوسنتزی لوبيا نداشت (جدول ۱).

غلظت کلروفیل a، b، کلروفیل کل و کاروتینوئیدها با افزایش سطح شوری آب آبیاری کاهش یافت. غلظت کلروفیل a، در سطح شوری خفیف (۰/۰۰۰) میکرو زیمنس بر سانتی‌متر) با ۳/۸۷ درصد افزایش نسبت به شاهد به شکل معنی داری افزایش یافت، ولی در سطح شوری سوم و چهارم به ترتیب ۱۵/۳۴ و ۵۰ درصد نسبت به شاهد کاهش نشان داد (شکل ۱ الف). علت افزایش در غلظت کلروفیل در دامنه‌های کم تشن شوری را جگان و همکاران (Rajcan et al., 1999)، مکانیسم‌های تحمل به تشن از قبیل کاهش سطح برگ و افزایش ضخامت برگ دانستند. به اعتقاد آنها شوری در محدوده‌های کم می‌تواند باعث افزایش غلظت کلروفیل در واحد سطح برگ شود. لیکن با افزایش بیش از حد شوری و اثرات سوء آن بر ساختار کلروفیل و در نتیجه تخریب کلروپلاست‌ها، میزان کلروفیل کاهش می‌یابد (Cramer, 2002). اشرف (Ashraf, 1989) نیز افزایش معنی دار غلظت کلروفیل a را در سطح شوری پایین، به حساسیت این رنگیزه به تشن نسبت داد.

اثر متقابل شوری و قارچ میکوریزا بر غلظت کلروفیل b معنی دار (۰/۰۱) بود، بطوری که تیمار با قارچ‌های میکوریزا در تشن شوری تا سطح ۰/۰۰۰ میکرو زیمنس بر سانتی‌متر تأثیر معنی داری بر غلظت کلروفیل b نداشت، ولی تیمارهای میکوریزایی در سطح شوری ۰/۰۰۶ میکرو زیمنس بر سانتی‌متر غلظت این کلروفیل را به ترتیب ۸/۵ و ۱۲ درصد نسبت به تیمارهای غیرمیکوریزایی افزایش دادند (شکل ۲). تیمارهای میکوریزایی و همچنین کاربرد کود فسفر تأثیری روی غلظت کلروفیل a نداشتند، ولی میزان کلروفیل b را تحت تشن شوری افزایش دادند، البته در سطوح بالای شوری افزودن کود فسفر تأثیری در میزان کلروفیل b ایجاد نکرد (شکل ۳). خواصی نژاد و همکاران (Khavazi Nejad et al., 2003) نیز در بررسی کاربرد کود فسفر در گیاه آنگاتبرگران (Helianthus annus L.) بیان داشتند اثر کود فسفر بر رنگیزه‌های فتوسنتزی این گیاه جزیی بود. ممکن است یکی از جمله دلایل کاهش غلظت کلروفیل در تشن شوری در گیاهان غیرمیکوریزایی تداخل نمک با سنتز کلروفیل باشد (Giri & Mukerji, 2004).

غلظت کلروفیل می‌تواند اثرات آنتاگونیستی یون سدیم بر جذب

برگ‌های میانی گیاه در مرحله گلدهی) با ترازوی آزمایشگاهی با دقیقه ۰/۰۰۱ گرم وزن و در هاون چینی حاوی ۱۰ میلی‌لیتر استن ۸۰ درصد ساییده شد. سپس محتوای هاون چینی بر روی کاغذ صافی و اتمن شماره ۱ که در قیف شیشه‌ای قرار داشت جذب آن در طول موج‌های ۶۶۳/۲ (کلروفیل a)، ۶۴۶/۸ (کلروفیل b) و ۴۷۰ (کاروتینوئیدها) نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر^۱ قرائت و غلظت این رنگیزه‌ها با استفاده از معادلات ۱ تا ۴ محاسبه گردید (Lichtenthaler, 1987)

$$\text{معادله (۱)} \quad \text{Chl}_a (\text{mg.ml}^{-1}) = (12.5 \times A_{663.2}) - (2.79 \times A_{646.8})$$

$$\text{معادله (۲)} \quad \text{Chl}_b (\text{mg.ml}^{-1}) = (21.51 \times A_{646.8}) - (5.1 \times A_{663.2})$$

$$\text{معادله (۳)} \quad \text{Chl}_T (\text{mg.ml}^{-1}) = \text{Chl}_a + \text{Chl}_b$$

$$\text{معادله (۴)} \quad \text{Car} (\text{mg.ml}^{-1}) = ((1000 \times A_{470}) \cdot (1.8 \times \text{Chl}_b)) - (85.02 \times \text{Chl}_b) / 198$$

معادله (۴)

که در این معادلات، Chl_T, Chl_b, Chl_a: به ترتیب غلظت کلروفیل a، کلروفیل b، کل کلروفیل و کاروتینوئیدها (شامل کاروتون و گرانتوفیل‌ها) و A_{663.2} و A_{646.8} و A₄₇₀ به ترتیب نشان دهنده شدت جذب در طول موج‌های ۶۶۳/۲ (کلروفیل a)، ۶۴۶/۸ (کلروفیل b) و ۴۷۰ (کاروتینوئیدها) نانومتر می‌باشند.

برای اندازه گیری غلظت عناصر معدنی گیاه (سدیم، پتاسیم، میزیم، کلسیم و فسفر) نمونه‌های برگ لوبيا (جمع آوری شده در مرحله گلدهی گیاه) به مدت ۲۴ ساعت در آون با دمای ۱۰۰ درجه سانتیگراد خشک شدند. سپس دو گرم (وزن خشک) بافت گیاهی برداشته و به مدت ۲۴ ساعت در ۲۰ میلی‌لیتر اسید نیتریک ۶۵ درصد قرار داده شد تا هضم اسیدی انجام شود. بشر حاوی مخلوط مورد نظر برای تکمیل هضم اسیدی و خارج شدن گاز دی‌اکسید نیتروژن (خرمایی رنگ) روی هیتر قرار داده شد، سپس بشر را از روی هیتر برداشته و نمونه‌های سرد شده با آب دیونیزه به حجم ۱۰۰ میلی‌لیتر رسیده و فیلتر شد. اندازه گیری فسفر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر در طول موج ۴۳۰ نانومتر، و بقیه عناصر توسط فلیم فوتومتر^۲ با روش نشر شعله‌ای و کوره گرافیتی^۳ انجام شد.

جهت محاسبات و تجزیه و تحلیل آماری، پس از اطمینان از نرمال بودن داده‌ها، تجزیه و تحلیل آنها به کمک نرم افزار آماری SAS ver. 9.1، مقایسه میانگین به روش آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد انجام و اشکال نیز توسط نرم افزار Excel رسم گردید.

1- UV Visible Array S2100 Diod Model

2- Fame 110 series

3- GTA 110 series, Varian Company, Model SpectraAA220, Made in Australia

کلروفیل کل به ترتیب در سطوح شوری ۴۰۰۰ و ۶۰۰۰ میکروزویمنس بر سانتی متر نسبت به شاهد شد (شکل ۱-ب). اشرف (Ashraf, 1989) به این نتیجه رسید که تأثیر شوری بر میزان کلروفیل با متوقف کردن آنزیم خاصی که مسئول سنتز رنگدانه‌های سبز در گیاه می‌باشد در ارتباط است.

منیزیم باشد (Alam, 1994). از آنجا که قارچ‌های میکوریزا به جذب منیزیم در گیاه کمک می‌کنند، می‌توانند سنتز کلروفیل را افزایش دهند (Giri et al., 2002).

اندازه‌گیری محتوی کلروفیل a و b نشان داد که اگر چه غلطت هر دو تحت تأثیر شوری کاهش می‌یابند، ولی کلروفیل a حساس‌تر بود. با این حال تنش شوری باعث کاهش معنی‌دار ۱۹ و ۵۰ درصدی

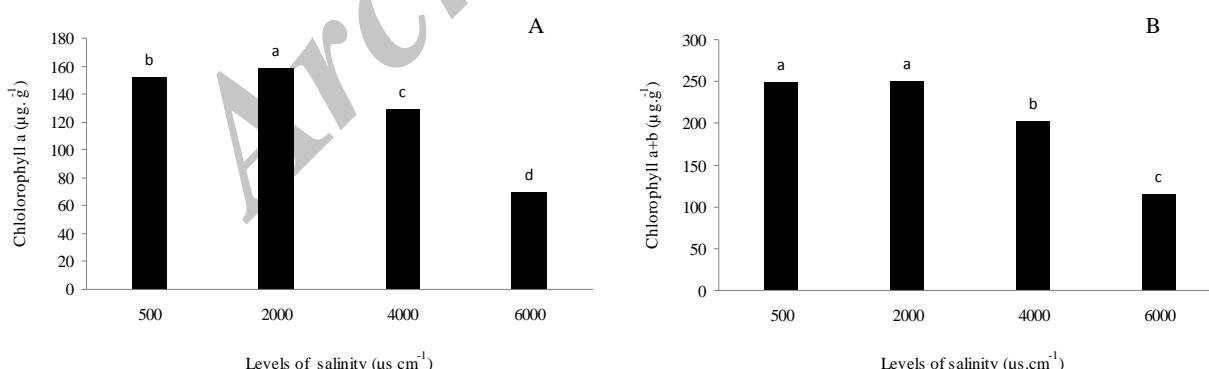
جدول ۱- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) غلظت کلروفیل a، کلروفیل b، مجموع کلروفیل a+b و کاروتونوئیدها برگ لوبیا

Table 1- Analysis of variance (means of squares) for concentrations of chlorophyll a, b, a+b and carotenoids in bean leaves

منابع تغییر S.O.V.	درجه آزادی df	کلروفیل a ($\mu\text{g} \cdot \text{g}^{-1}$)	کلروفیل b ($\mu\text{g} \cdot \text{g}^{-1}$)	کلروفیل a+b ($\mu\text{g} \cdot \text{g}^{-1}$)	کارتوئیدها Carotenoides ($\mu\text{g} \cdot \text{g}^{-1}$)
شوری Salinity	3	44273.6 **	14664.9 **	108847.5 **	2141.2 **
قارچ Fungi	2	30.4 ns	251.1 **	401.4 *	12.3 **
فسفر Phosphorus	2	63.1 ns	23.1 ns	140.6 ns	1.0 ns
شوری × قارچ Salinity × fungi	6	45.6 ns	60.4 **	104.3 ns	25.9 *
شوری × فسفر Salinity × phosphorus	6	122.7 ns	122.7 ns	143.4 ns	11.2 ns
قارچ × فسفر Fungi × phosphorus	4	18.1 ns	18.1 ns	42.1 ns	9.3 ns
شوری × قارچ × فسفر Salinity × fungi × phosphorus	12	32.7 ns	32.7 ns	73.9 ns	8.7 ns
خطا Error	72	97.3	97.3	112.6	8.9
ضریب تغییرات Coefficient of Variation (%)		7.8	5.0	5.2	5.3

** و ns به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد، پنج درصد و غیرمعنی‌دار

ns, * and ** are no significant and significant on probability of 5 and 1%, respectively.

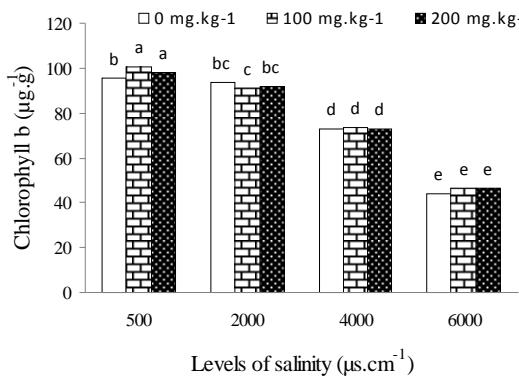

شکل ۱- اثر تنش شوری بر غلظت کلروفیل a (A) و کلروفیل a+b (B) در لوبیا

Fig. 1- Effect of salinity stress on concentrations of chlorophyll a (A) and chlorophyll a+b (B) in bean

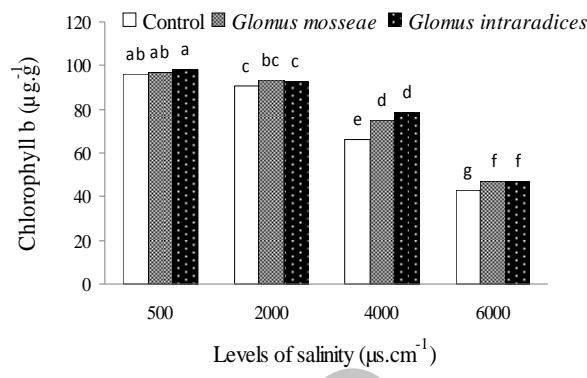
میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر شکل بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌دار ندارند.

In each figure, the means with similar letters have no significant difference based on LSD test ($\alpha = 0.05$).

شکل ۳- اثر متقابل تنش شوری و کود فسفر بر میزان غلظت کلروفیل b لوبيا

Fig. 3- Interaction effect of salinity stress and phosphorus fertilizer on concentration of chlorophyll b in bean

شکل ۲- اثر متقابل تنش شوری و میکوریزا بر غلظت کلروفیل b در لوبيا

Fig. 2- Interaction effect of salinity stress and mycorrhizal fungi on concentration of chlorophyll b in bean

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر شکل بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌دار ندارند.

In each figure, the means with similar letters have no significant difference based on LSD test ($\alpha = 0.05$).

برگ را نسبت به شاهد افزایش داد، ولی غلظت کاروتوئیدهای برگ هنگام کاربرد هر دو گونه قارچ میکوریزا از نظر آماری یکسان بود. در شوری ۴۰۰۰ و ۲۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی متر قارچ *G. intraradices* به ترتیب ۲/۱ و ۴/۸ درصد باعث افزایش این رنگیزه‌ها نسبت به شوری شاهد شد با این حال در سطح شوری ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی متر نیز تفاوتی بین گونه‌ها و شاهد بدون قارچ وجود نداشت (شکل ۵). این موضوع می‌تواند ناشی از کاهش احتمالی فعالیت قارچ‌های میکوریزا در سطح بالای شوری باشد. خواصی نژاد و همکاران (2003)، نیز در گیاه آفت‌بگردان (*Helianthus annuus* L.)، افزایش معنی‌دار رنگیزه بتاکاروتون (کاروتوئید) را در شوری ۵۰ میلار نسبت به شاهد (صفر) مشاهده کردند.

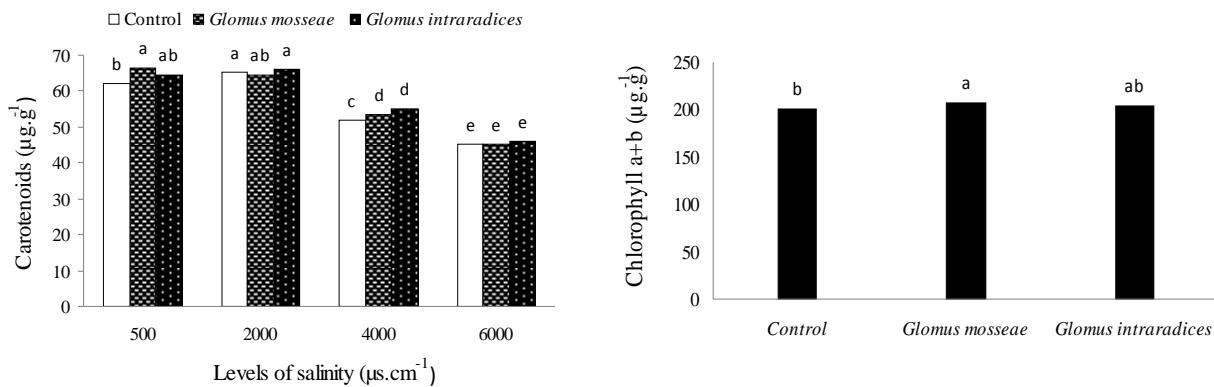
غلظت عناصر غذایی

بر اساس نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌های آزمایش اثر تنش شوری بر غلظت سدیم، پتاسیم، کلسیم، فسفر و نسبت سدیم به پتاسیم برگ، اثر قارچ میکوریزا بر صفات فوق به جز کلسیم و اثر کود فسفر بر غلظت سدیم و فسفر برگ معنی‌دار بود ($p \leq 0.01$). اثر متقابل شوری و قارچ میکوریزا نیز بر غلظت تمام عناصر اندازه گیری شده به جز کلسیم معنی‌دار بود ($p \leq 0.01$), با این حال اثر متقابل شوری و کود فسفر فقط بر غلظت سدیم ($p \leq 0.01$) و فسفر برگ ($p \leq 0.05$) معنی‌دار شد (جدول ۲).

در مطالعاتی که توسط پزشکی و چمبرز (Pezeshki & Chambers, 1986) انجام گرفت نیز با افزایش شوری از صفر تا ۱۰۰ میلار کلرور سدیم تغییراتی در میزان کلروفیل برگ‌ها مشاهده نشد، ولی با افزایش بیش از این مقدار شوری میزان کلروفیل به طور معنی‌داری کاهش یافت. کاهش غلظت کلروفیل تحت تنش شوری در گیاه لوبيای معمولی پیش از این نیز گزارش شده است (Petolino & Leone, 1980).

اثر قارچ‌های میکوریزا بر غلظت کلروفیل کل معنی‌دار شد ($p \leq 0.05$), بطوری که قارچ *G. mosseae* توانست غلظت کلروفیل کل را ۷/۳ درصد و به شکل معنی‌داری نسبت به شاهد غیر میکوریزی افزایش دهد. البته این غلظت با غلظت کلروفیل کل هنگام کاربرد قارچ *G. intraradices* از نظر آماری یکسان بود (شکل ۴). تسانگ و مایوم (Tsanang & Maum, 1999) گزارش کردند که گیاه *Strophostyles helvelia* تلقیح شده با گونه *G. mosseae* به طور معنی‌داری وزن خشک اندام هوایی، ریشه و کلروفیل بیشتری نسبت به گیاهان غیرمیکوریزایی داشت. همچنین در فلفل (*Piper nigrum* L.) تلقیح شده با قارچ *G. intraradices* کلروفیل a و b به طور معنی‌داری نسبت به گیاهان غیرمیکوریزایی افزایش یافت (Demir, 2004).

اثر متقابل شوری و قارچ‌های میکوریزا بر غلظت کاروتوئیدهای بتاکاروتون و گراناتوفیل برگ معنی‌دار شد ($p \leq 0.05$) (شکل ۵). در بیمار شوری شاهد، قارچ *G. mosseae* درصد کاروتوئیدهای

شکل ۵- اثر متقابل تنش شوری و گونه‌های قارچ میکوریزا بر غلظت کاروتینیدهای لوبیا

Fig. 5- Interaction effect of salinity stress and mycorrhizal fungi on concentration of carotenoids in bean

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر شکل بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.
In each figure, the means with similar letters have no significant difference based on LSD test ($\alpha = 0.05$).

جدول ۲- تجزیه واریانس (میانگین مربعات) غلظت سدیم، پتاسیم، کلسیم، فسفر و نسبت سدیم به پتاسیم برگ لوبیا
Table 2- Analysis of variance (means of squares) for concentrations of Na, K, Ca, P and Na/K ratio in bean leaves

منابع تغییر Source of variations	df	Na (mg.g⁻¹)	K (mg.g⁻¹)	Ca (mg.g⁻¹)	P (mg.g⁻¹)	Na/K ratio
شوری Salinity	3	31.46 **	378.85 **	16.11 **	2.14 **	0.45 **
قارچ Fungi	2	0.11 **	15.87 **	0.55 ns	0.39 **	0.30 **
فسفر Phosphorus	2	0.27 **	0.001 ns	0.25 ns	0.22 **	0.008 ns
شوری × قارچ Salinity × Fungi	6	0.08 **	4.20 **	0.14 ns	0.25 **	0.08 **
شوری × فسفر Salinity × Phosphorus	6	1.17 **	0.03 ns	1.02 ns	0.06 *	0.005 ns
قارچ × فسفر Fungi × Phosphorus	4	0.03 ns	0.01 ns	0.07 ns	0.04 ns	0.001 ns
شوری × قارچ × فسفر Salinity × Fungi × Phosphorus	12	0.02 ns	0.05 ns	0.57 ns	0.03 ns	0.001 ns
خطا Error	72	0.02	0.68	1.28	0.03	0.02
ضریب تغییرات Coefficient of Variation (%)		2.4	4.61	6.67	21.91	14.92

ns, * and ** are no significant and significant at 5 and 1% probability levels, respectively.

غلظت سدیم برگ معنی‌دار بود ($p \leq 0.01$). گیاهان آبیاری شده با شوری ۵۰۰ و ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی متر به ترتیب کمترین و

غلظت سدیم
اثر تنش شوری، قارچ‌های میکوریزا و اثر متقابل آنها بر میزان

عنصر پتاسیم برگ لوبيا معنی دار بود ($p \leq 0.01$). قابلیت دسترسی پتاسیم با کاهش محتوای آب خاک در گیاه کاهش می‌یابد که منجر به کاهش حرکت K^+ تحت شرایط خشکی و شوری می‌شود. بنا به نظر برخی محققین، غالباً بیان سدیم در سطوح بالای شوری از جذب پتاسیم توسط گیاه جلوگیری نموده و باعث کاهش تجمع یون پتاسیم در گیاه می‌شود (Oertli, 1999). برنسنین و آیرز (Bernstein et al., 1953) نیز با مطالعه بر روی پنج گونه هویج (*Daucus Ayers*, 1953) مشاهده نمودند که با افزایش شوری مقدار تجمع پتاسیم در گیاه کاهش می‌یابد. به نظر می‌رسد که کاهش پتاسیم در اثر شوری به دلیل رقابت عناصر سدیم و پتاسیم برای جذب است. گرینوی و مانز (Greenvay & Munns, 1980) نیز اثر رقابتی برای جذب این عناصر را تأیید کردند. نتایج مقایسه میانگین داده‌ها نیز نشان داد که شوری و قارچ میکوریزا به ترتیب سبب کاهش و افزایش پتاسیم می‌شود، به طوریکه بالاترین مقدار پتاسیم گیاه در شوری شاهد به همراه قارچ *G. intraradices* ۶۰۰۰ میلی‌گرم بر گرم وزن خشک) و کمترین مقدار آن در شوری ۲۲/۸ میلی‌گرم بر گرم وزن سانتی‌متر در تیمار میکوریزایی و غیرمیکوریزایی حاصل شد (۱۳/۷ میلی‌گرم بر گرم وزن خشک) (شکل ۸). به نظر می‌رسد که افزایش قابلیت گیاه در جذب فسفر توسط قارچ‌های میکوریزا در شرایط تنفس شوری باعث افزایش جذب پتاسیم شده باشد.

این در واقع یکی از مکانیسم‌های قارچ‌های میکوریزا در پهپاد مقاومت گیاه به شوری و کاهش سمیت یون سدیم در آن می‌باشد. پاس و همکاران (Poss et al., 1985)، به این نتیجه دست یافته‌ند که در گیاه پیاز (*Allium cepa* L.), میکوریزایی شدن ریشه باعث افزایش غلظت پتاسیم در شاخه‌ها و جوانه‌های تحت تنفس شوری می‌شود.

نسبت سدیم به پتاسیم

اثر تنفس شوری، قارچ مایکوریزا و اثرات متقابل آنها بر نسبت غلظت سدیم به پتاسیم برگ لوبيا معنی دار بود ($p \leq 0.01$). با افزایش سطح شوری از شاهد به ۴۰۰۰ و ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر نسبت غلظت سدیم به پتاسیم به ترتیب ۱۰ و ۴۰ و ۵۸ درصد افزایش یافت و کمترین و بیشترین میزان این نسبت به ترتیب در شرایط شوری ۵۰۰ و ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر مشاهده شد (شکل ۹).

در آزمایش فرشید و همکاران (Farshid et al., 2009)، این نسبت در گندم (*Triticum sativum* L.) ۲۹ درصد بود. به اعتقاد آنها هر چه این نسبت بیشتر باشد تحمل گیاه به شوری کمتر است.

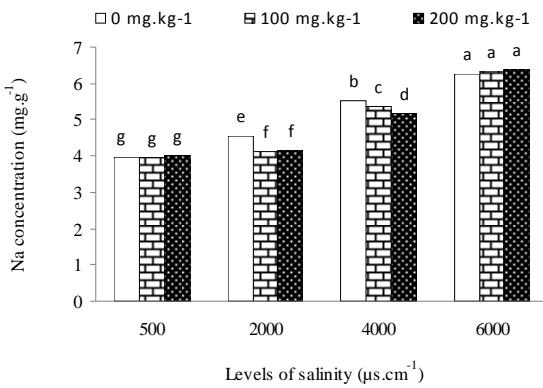
بیشترین غلظت سدیم برگ را داشتند (شکل ۶). قارچ‌های میکوریزا در سطح شوری شاهد و ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر، تأثیر معنی داری بر کاهش جذب سدیم نداشتند، ولی در سطوح شوری ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر میزان سدیم برگ لوبيا را به ترتیب $\frac{3}{88}$ و $\frac{4}{36}$ درصد کاهش دادند. در مورد تأثیر میکوریزایی شدن گیاه بر جذب و غلظت عناصر مختلف تناایج متفاوتی گزارش شده است. فلاخیان و همکاران (Fallahiyan et al., 2005) در آزمایش خود بر روی گیاه پسته (*Pistacia vera* L.) هرچند به این نتیجه رسیدند که در سطوح مختلف شوری غلظت سدیم در اندام هایی هوایی در حضور قارچ میکوریزا و غیاب آن افزایش می‌یابد، اما غلظت سدیم در گیاهان میکوریزایی در مقایسه با گیاهان غیرمیکوریزایی کمتر بود.

آنها یکی از عوامل بهبود رشد گیاهان میکوریزایی در محیط‌های شور در مقایسه با گیاهان غیرمیکوریزایی را پایین تر بودن غلظت یون سدیم در این گیاهان و جلوگیری از ایجاد غلظت سمی سدیم در هنگام کاربرد میکوریزا ذکر کردند. منصوری و همکاران (Mansouri et al., 2007) در این باره اظهار کردند که قارچ‌های میکوریزا با نگه داشتن سدیم در ریشه گیاه میزان، باعث کاهش ورود آن به اندام‌های هوایی گیاه شده و از این طریق موجب مقاومت گیاه در شرایط شور می‌شوند.

باتوجه به نتایج مقایسه میانگین، بین سطوح مختلف فسفر در سطح شوری شاهد و ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر، اختلاف معنی داری از نظر کاهش جذب سدیم وجود نداشت، ولی افزایش فسفر در سطوح شوری ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر، غلظت سدیم را به ترتیب $\frac{9}{0.01}$ و $\frac{4}{54}$ درصد کاهش داد (شکل ۷). افزایش سدیم در اندام هوایی گیاه در سطوح بالای شوری احتمالاً به علت بالا بودن مقدار یون محلول سدیم در خاک بوده است، در حالیکه افزایش فسفر به طور غیرمستقیم باعث افزایش جذب کاتیون‌های کلسیم و منزیم می‌گردد که ممکن است باعث کاهش جذب سدیم توسط گیاه شود (Plaut & Grieve, 1988). در آزمایش قولرعطا و همکاران (Ghollar-Ata et al., 2008)، با بررسی اثر *Trifolium alexandrinum* L.، مشخص شد که غلظت سدیم اندام هوایی گیاه در سطح کم فسفر، ۵۵ درصد بیشتر از سطح زیاد آن بود. البته در آزمایش حاضر افزایش کود فسفر در سطح شوری ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر نتوانست تأثیری در کاهش غلظت سدیم لوبيا داشته باشد که می‌تواند ناشی از اختلال در فرایند جذب فسفر در سطوح شوری بالا باشد.

غلظت پتاسیم

اثر تنفس شوری، قارچ مایکوریزا و اثرات متقابل آنها بر غلظت

شكل ٧- اثر مقابل تنش شوری و کود فسفر بر غلظت سدیم برگ لوبيا

Fig. 7- Interaction effects of salinity stress and phosphorus fertilizer on concentration of Na in bean leaf

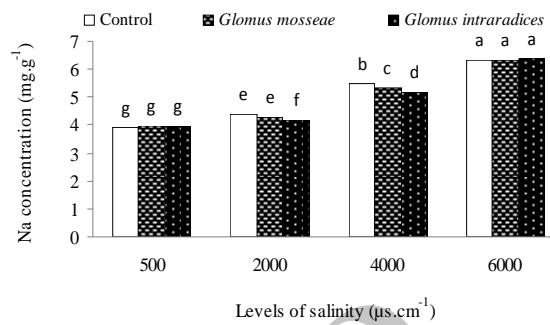
میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر شکل بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌داری نداشته‌اند.

شد (شکل ۱۰). شوری همانند پاتسیم موجب تخلیه سلول از کلسیم می‌شود، در چنین شرایطی نفوذپذیری غشای افزایش می‌باید (Greenvay & Munns, 1980)، که می‌تواند به علت کاهش پایداری غشاء‌سلول در اثر کمبود کلسیم باشد (Cramer & Lauchli, 1991).

از طرفی دیگر، به دلیل عدم تعادل عناصر غذایی تحت تنشی شوری قابلیت دسترسی گیاه به کلسیم کاهش می‌یابد (Cramer et al., 1988). همچنین اسکمیدهالتر (Hu & Schmidhalter, 1997) نیز گزارش کردند که تنش شوری، غلظت کلسیم برگ گندم را کاهش داد، ولی یک سال بعد با تکرار آزمایش این نتیجه رسیدند که بین تیمارهای شوری و شاهد تفاوتی از نظر غلظت کلسیم برگ گندم وجود ندارد (Hu & Schmidhalter, 1998). در آزمایشی توسط منصور و همکاران (2005), شوری مقدار پتانسیم و کلسیم را در گیاه ذرت (*Zea mays* L.) کاهش و مقدار سدیم و کلر آن را افزایش داد.

غاظت فسفر

بیشترین میزان فسفر مربوط به شوری شاهد بود که با سطح ۲۰۰۰ میکروزیمتس بر سانتی متر اختلاف آمری معنی داری نداشت. اثر متقابل شوری و قارچ مایکوریزا نیز بر غلظت فسفر برگ معنی دار بود. در سطوح مختلف شوری هر دو تیمار قارچ میکوریزا غلظت فسفر برگ را افزایش دادند، ولی این میزان در دو سطح بالای شوری از لحاظ آماری تفاوت معنی داری نداشت (شکل ۱۱).

شکل ۶- اثر متقابل تنفس شوری و گونه های قارچ میکوریزا بر غلظت سدیم برگ لوپیا

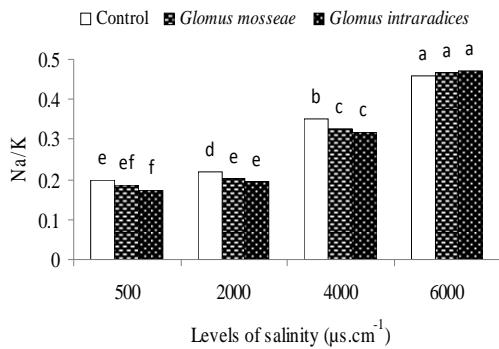
Fig. 6- Interaction effects of salinity stress and mycorrhizal fungi species on concentration of Na in bean leaf

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر شکل بر اساس significant difference based on LSD test ($\alpha = 0.05$).
 محمد و همکاران (Mohammad et al., 2003) نیز اعلام کردند که همبستگی زیادی بین نسبت سدیم به پتانسیم و مقاومت به شوری در گیاه جو (*Hordeum vulgare L.*) وجود دارد، بطوریکه با افزایش شوری در گیاه جو، غلظت سدیم محتوی بافت افزایش و میزان بتانسیم، کاهش می‌باید.

جوانمردی و همکاران (Javanmardi et al., 2000)، علت افزایش این نسبت در تنیش شوری را در خربزه (*Cucumis melo*) به اثر متقابل یون سدیم بر جذب یون پاتاسیم و حامل‌های انتقال دهنده این دو یون نسبت دادند. قارچ‌های میکوریزا باعث کاهش نسبت سدیم به پاتاسیم برگ لوپیبا شدند، ولی این کاهش در سطوح مختلف شوری متفاوت بود. (شکل ۹). گیاهان میکوریزا ای شده با هر دو گونه قارچ در سطح شوری شاهد، ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر به ترتیب $5/۵$ ، $۹/۴$ و $۸/۴$ درصد کاهش غلظت K⁺ را در برگ خود، نسبت به گیاهان غیرمیکوریزا ای تجربه کردند، ولی در شوری ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر بین گیاهان میکوریزا ای و غیرمیکوریزا ای اختلاف معنی داری مشاهده نشد (شکل ۹).

غلاظت کلسیم

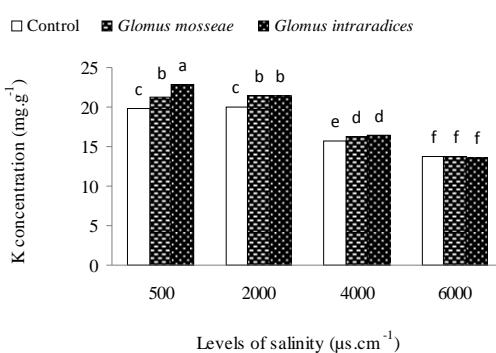
نتایج مقایسه میانگین نشان داد که تنها شوری سطح بالا سبب کاهش معنی دار کلسیم برگ شد ($p \leq 0.1$)، به طوریکه بالاترین مقدار کلسیم $17/35$ میلی گرم در گرم وزن خشک بوته در شاهد مشاهده شد که با میزان آن در سطوح دوم و سوم شوری تفاوت معنی داری نداشت و کمترین مقدار آن نیز در شوری 6000 میکروزیمنس بر سانتیمتر به میزان $15/8$ میلی گرم در گرم وزن خشک بوته حاصل

شکل ۹- اثر متقابل تنش شوری و گونه های قارچ میکورزا بر نسبت سدیم به پتاسیم برگ لوپیا

Fig. 9- Interaction effects of salinity stress and mycorrhizal fungi species on Na/K concentration of bean leaf

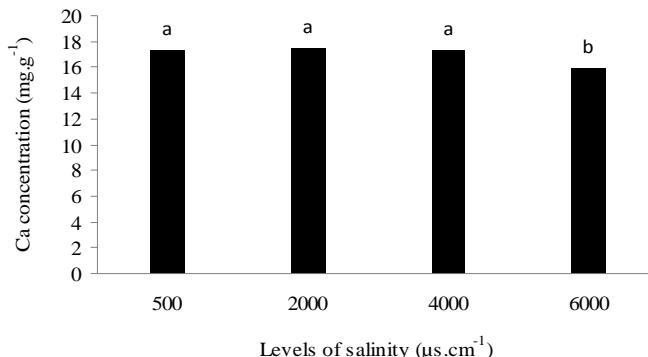
میانگین های دارای حروف مشترک در هر شکل بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی داری ندارند.
In each figure, the means with similar letters have no significant difference based on LSD test ($\alpha = 0.05$).

شکل ۸- اثر متقابل تنش شوری و گونه های قارچ میکورزا بر غلظت پتاسیم برگ لوپیا

Fig. 8- Interaction effects of salinity stress and mycorrhizal fungi species on concentration of K in bean leaf

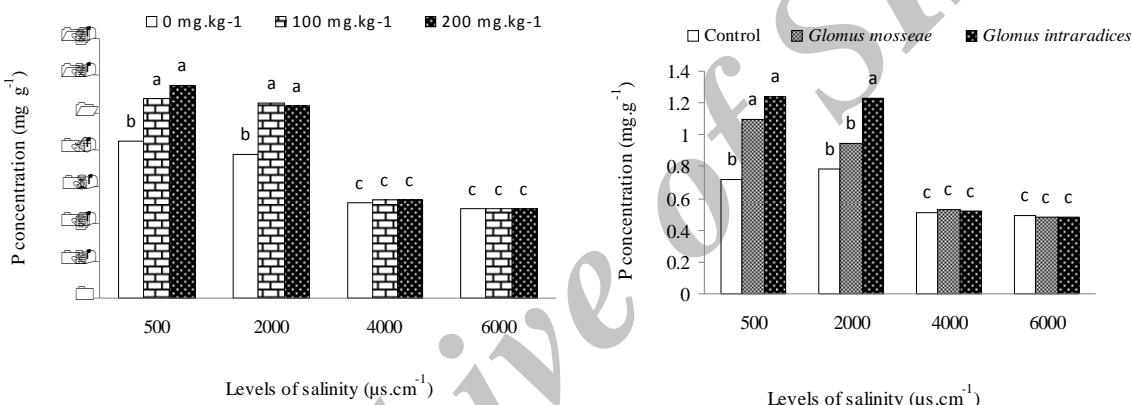
فلاحیان و همکاران (Fallahiyan et al., 2005) نیز از نتایج آزمایش خود بر روی گیاه پسته دریافتند که غلظت فسفر در اندام هوایی گیاهان میکوریزایی به استثنای شوری بالا در سایر شرایط از گیاهان غیرمیکوریزایی بالاتر بود. گزارش های موجود در خصوص واکنش محتوای فسفر گیاه نسبت به تنش شوری نتایج متنوعی را نشان می دهد. غلظت فسفر در بافت های گیاهی در شرایط تنش شوری به سرعت کاهش می یابد، زیرا یون های فسفات با یون کلسیم خاک های تحت تنش به سرعت رسوب کرده و از دسترس گیاهان خارج می گردند. با این حال قارچ میکوریزا می تواند اثر مثبتی را بر غلظت فسفر در گیاهان تحت شرایط تنش داشته باشد (Giri et al., 2002). در این آزمایش غلظت فسفر برگ در سطح شوری شاهد، ۴۰۰۰ و ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی متر تأثیر مثبتی بر افزایش جذب فسفر داشت، در سطوح بالای شوری (۴۰۰۰ و ۶۰۰۰ میکروزیمنس بر سانتی متر) تأثیری بر غلظت فسفر برگ نداشت (شکل ۱۲). این موضوع می تواند به دلیل رسوب فسفر و عدم توانایی گیاه در جذب آن در سطوح شوری بالا باشد. با افزایش شوری خاک غلظت فسفر هم در گیاهان میکوریزایی و هم در گیاهان غیرمیکوریزایی کاهش یافت. تحقیقات مارشنر و دل (Marschner & Dell, 1994) نشان داد که تأثیر قارچ های میکوریزا روی رشد گیاه از طریق افزایش جذب مواد معدنی مخصوصاً مواد کم تحرکی مانند روى، مس و فسفر است. این نتایج حاکی از آن است که افزایش فسفر قابل جذب خاک از طریق مصرف بهینه کودهای شیمیایی فسفره و یا استفاده از قارچ های میکوریزا به منظور افزایش مقاومت و جذب فسفر در شرایط متوسط تنش شوری سبب بهبود وضعیت تغذیه ای گیاه می شود.

شکل ۱۰- اثر تنفس شوری بر غلظت کلسیم برگ لوبیا

Fig. 10- Effect of salinity stress on concentration of Ca in bean leaf

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر شکل بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌دارند.
The means with similar letters have no significant difference based on LSD test ($\alpha = 0.05$).

شکل ۱۲- اثر متقابل تنفس شوری و کود فسفر بر

غلظت فسفر برگ لوبیا

Fig. 12- Interaction effects of salinity stress and phosphorus fertilizer on concentration of P in bean leaf

میانگین‌های دارای حروف مشترک در هر شکل بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی‌دارند.

In each figure, the means with similar letters have no significant difference based on LSD test ($\alpha = 0.05$).

شکل ۱۱- اثر متقابل تنفس شوری و گونه‌های قارچ میکوریزا بر
غلظت فسفر برگ لوبیا

Fig. 11- Interaction effects of salinity stress and mycorrhizal fungi species on concentration of P in bean leaf

- Alam, S.M. 1994. Nutrient Uptake by Plant under Stress Condition. In: Pessarakali, M. (ed.) Handbook of Plant Stress. Dekker, New York, p. 227-246.
- Alizadeh, A. 2007. The effect of Mycorrhizal in moisture different condition on uptake nutrition elements in Maize. Journal of Research in Agriculture 3(1): 101-108. (In Persian with English Summary)
- Ashraf, M. 1989. The effect of NaCl on water relations, chlorophyll, and protein and proline contents of two cultivars of blackgram (*Vigna mungo* L.). Plant and Soil 205-210.
- Bernstein, L., and Ayers, A.D. 1953. Salt tolerance of five varieties of carrots. Processing American Society of Horticulture Science 61: 360-366.
- Chabot, R., Antoun, H., and Cescas, M.P. 1996. Growth promotion of maize and lettuce by phosphate-solubilizing of *Rhizobium leguminosarum* biovar phaseoli. Plant and Soil 184: 311-321.
- Cramer, G.R., Epstein, E., and Lauchli, A. 1988. Kinetics of root elongation of maize in response to short-term

منابع

- exposure to NaCl and elevated calcium-concentration. *Journal of Experimental Botany* 39: 1513–1522.
- 7- Cramer, G.R. 2002. Response of abscisic acid mutant of *Arabidopsis* to salinity. *Functional Plant Biology* 29: 561-567.
 - 8- Demir, S. 2004. Influence of arbuscular mycorrhiza on some physiological, growth parameters of pepper. *Turkish Journal of Biology* 28: 85-90.
 - 9- Feigin, A. 1985. Fertilization management of crops irrigated with saline water. *Plant and Soil* 82: 285-300.
 - 10- Ghollar-Ata, M., Raeesi, F., and Nadian, H. 2008. Salinity and phosphorus interactions on growth, yield and nutrient uptake in berseem clover (*Trifolium alexandrinum* L.). *Research in Agronomy* (9)1: 117-125. (In Persian with English Summary)
 - 11- Farshid, R., Zamani, G.R., and Behdani, M.A. 2009. The effect of salinity and methods of Nitrogen application fertilizer on yield and yield component of wheat. (*Triticum sativum* L.) MSc Thesis of Agronomy. Faculty of Agriculture. Birjand University, Iran. (In Persian with English Summary)
 - 12- Fletcher, A.L., Moot, D.J., and Stone, P.J. 2008. Solar radiation and canopy expansion of sweet corn in response to phosphorus. *European Journal of Agronomy* 29: 80-87.
 - 13- Fallahiyani, F., Abbaspur, H., Fahimi, H., and Khavazi Nejad, R.A. 2005. The effect of Endomycorrhizal on mineral nutrition of pistachio (*Pistacia vera* L.) growth, under salinity stress. *Agronomy Journal (Pajouhesh & Sazandegi)* 67: 82-86. (In Persian with English Summary)
 - 14- Giri, B., Kapoor, R., and Mukerji, K.G. 2002. VA mycorrhizal techniques/VAM technology in establishment of plants under salinity stress condition. In: Mukerji, K.G., Manoracheir, C., and Singh, J. (eds) *Techniques in mycorrhizal stueies* Kluwer, Dordrecht. Pp. 313-327.
 - 15- Giri, B., and Mukerji, G.K. 2004. Mucorrhiza inoculate alleviates salt stress in *Sesbania aegyptica* and *sesbania grandiflora* under field conditions: evidence for reduced sodium and improved magnesium uptake. *Mycorrhiza* 14: 307-312
 - 16- Greenway, H., and Munns, R. 1980. Mechanism of salt tolerance of non-halophytes. *Plant Physiology* 31:149-190.
 - 17- vHu, Y., and Schmidhalter, U. 1997. Interactive effects of salinity and macronutrient level on wheat composition. *Journal of Plant Nutrition* 20: 1169–1182.
 - 18- Hu, Y., and Schmidhalter, U. 1998. Spatial distributions and net deposition rates of mineral elements in the elongating wheat (*Triticum aestivum* L.) leaf under saline soil conditions. *Planta* 204: 212–219.
 - 19- Javanmardi, J., Lessani, H., and Kashi, A. 2000. Effect of different Levels of sodium chloride on absorption and transportation of some elements in five native of Iran melon (*Cucumis melo* L.) cultivars. *Iranian Journal of Agricultural Science* 32: 31-40. (In Persian with English Summary)
 - 20- Katergi, N. 1994. Effect of salinity on emergence and on water stress early seedling growth of sunflower and maize. *Agricultural Water Management* 26: 81-91.
 - 21- Khavazi Nejad, R.A., Fahimi, H., and Moeini, M. 2003. Effect of phosphorus application on resistance to salinity in sunflower (*Helianthus Annus* L.). *Basic Science* 13(50): 4155-4167. (In Persian with English Summary)
 - 22- Lacan, D., and Durand, M. 1996. Na-K exchange at the xylem/symplast boundary. *Plant Physiology* 110: 705-711.
 - 23- Lichtenhaler, H.K. 1987. Chlorophylls and carotenoids: Pigments of photosynthetic biomembranes. *Methods of Enzymology* 148: 350-380.
 - 24- Mahaveer, P.S., and Alok, A. 2000. Enhanced growth and productivity following inoculation with indigenous AM fungi in four varieties of onion (*Allium cepa* L.) in an Alf soil. *Biological Agriculture and Horticulture* 18: 1-14.
 - 25- Malakuti, M.J. 1996. Sustainable Agriculture and increase yield with optimization use of fertilizer in Iran. *Agric. Inst. Publications*. Karaj, Iran. p. 78-101. (In Persian with English Summary)
 - 26- Mansour, M.M., Salama, F.Z., Ali, M., and Abou Hadid, A.F. 2005. Cell and plant responses to NaCl in *Zea mays* L. cultivars differing in salt tolerance. *General Applied of Plant Physiology* 31(1-2): 29-41.
 - 27- Mansouri, H., Ahmadi Moghadam, A., and Rohani, N. 2007. Responses of mycorrhiza and Non-mycorrhizal bean plants to salinity stress. *Iranian Journal of Biology* (1): 80-88. (In Persian with English Summary)
 - 28- Marschner, H. 1986. Mineral Nutrition of Higher Plants. Academic press London. p. 76-94.
 - 29- Marschner, H., and Dell, B. 1994. Nutrient uptake in mycorrhizal symbiosis. *Plant and Soil* 159: 89-102.
 - 30- Mohammad, M., Malkawi, H., and Shibili, R. 2003. Effects of arbuscular mycorrhizal fungi and phosphorus fertilization on growth and nutrient uptake of barley on soils with different levels of salts. *Journal of Plant Nutrition* 26(1): 125-137.
 - 31- Mosali, J., Desta, K., Teal, K.R., Freeman, K.W., Martin, K.L., Lawles, J., Raun, W.R., and Oertli, J.J. 1992. Nutrient management under water and salinity stress. In: Proceedings of the International Symposium of Nutrient management for sustained productivity. Department of Soil Science. Punjab Agricultural University. Ludhiana, India p. 138-165.
 - 32- Omidbeygi, R. 2000. Production and Processing of Medicinal Plants. Publication of Astan Qods Razavi p. 114-127. (In Persian)
 - 33- Petolino, J.F., and Leone, I.A. 1980. Saline aerosol: some effects on the physiology of *Phaseolus vulgaris* (cultivar

- Toporop). *Phytopathology* 70: 225-232.
- 34- Pezeshki, S.R. and chambers, J.L. 1986. Effect of soil salinity on stomatal conductance and photosynthesis of green ash. *Canadian Journal for Research* 16: 569-573.
- 35- Plaut, Z., and Grieve, C.M. 1988. Photosynthesis of salt stressed maize as influenced by Ca:Na ratio nutrient solution. *Plant and Soil* 105: 283-286.
- 36- Poss, E., Pond, J.A., and Menge Jarrell, W.M. 1985. Effect of salinity on mycorrhizal onion and tomato in soil with and without additional phosphate. *Plant and Soil* 88: 307-319.
- 37- Rajcan, I., Dwyer, L.D., and Tollenaar, M. 1999. Note on relationship between leaf soluble carbohydrate and chlorophyll concentration in maize during leaf senescence. *Field Crops Research* 63: 13-17.
- 38- Sharma, A.K. 2002. A Handbook of Organic Farming. Agrobios, India. Pp. 627.
- 39- Singh, R.P., Choudhary, A., Gulati, A., Dahiya, H.C., Jaiwal, P.K., and Sengar, R.S. 1997. Response of plants to salinity in interaction with other abiotic and factors. In: Jaiwal P.K., Singh, R.P., and Gulati, A. (Eds.) Strategies for improving salt tolerance in higher plants. Science Publishers, Enfield, N.H. Pp. 25-39.
- 40- Tasang, A., and Maum, M.A. 1999. Mycorrhizal fungi increase salt tolerance of *Strophostyles helvola* in coastalforedunes. University of Waterloo, Canada. *Plant Ecology* 144: 159-166.
- 41- Wang, W., Vinocur, B., and Altman, A. 2003. Plants responses to drought, salinity and extreme temperatures: towards genetic engineering for stress tolerance. *Planta*, Heidelberg 218 (1): 1-14.